

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Ε
Υ
Χ
Ο
Ν

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου :
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :	Ἐναβολὴ Σεμιναρίου, Συνέδριον Δ. Σ. Νοσοκόμων, Ἑλληνίδες Ἱεραπόστολοι » ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !
ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ :	Λοιμῶδης ἥπατιτις
THELMA JUGLES	Περὶ τῆς πρακτικῆς ἐξασκήσεως τῆς Νοσηλευτικῆς (Μετάφρ. Δ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ)
Α. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ : Στὴ Θάλεια Σταματοπούλου
ΕΥΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΙ : Ἡ Ἐναγνώρισις τῆς Ἀδελφῆς
N. M. ΑΜΟΣΩΦ : Τὶ συνέβη κατὰ τὴ διάρκειαν μιᾶς ἀξέχαστης ἡμέρας
ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ :
ΠΕΝΘΗ Ἄρ. Λεκοῦ - Χρ. Μοράτου - Γεωργιάδου
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀγαπημένες μας Συνάδελφοι,

Μὲ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀνοίξεως ἐορτάζομεν ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὴν κατ' ἐξοχὴν Λαμπρὰν Ἑορτὴν μας.

Μετὰ τὴν ἐπὶ ἔτη ἐξιλεωτικὴν ζωὴν τοῦ Θεανθρώπου εἰς τὸν κόσμον καὶ τὸ τελειωτικὸν Πάθος, ἔρχεται ἡ πανηγυρικὴ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις καὶ ἡ ἐπουράνιος πλησίον τοῦ Πατρὸς ἐπάνοδος Του.

Τὸ ἐξαιρετικὰ χαρμόσυνον αὐτὸ γεγονός ἐορτάζομεν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ αἰῶνων, ἀνταλλάσσοντες μεταξύ μας τὸν εὐφρόσυνον χαιρετισμόν :

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»

Μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» λοιπὸν καὶ τὴν πασχαλινὴν ἀγάπην, χαιρετᾷ ἡ «Ἑλληνὶς Ἀδελφὴ» τὰς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναδέλφους, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται.

Εἴθε ἡ ἀνάμνησις τῶν γλυκῶν καὶ συμπαθητικῶν αὐτῶν ἡμερῶν μὲ τὰς τόσας ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις, τὰς ὁποίας, κατὰ καιροῦς, πολλαὶ συνεορτάσαμε, νὰ συσφίγξῃ τοὺς ἀδελφικοὺς δεσμοὺς μεταξύ μας καὶ κυρίως :

Εἴθε ἡ Εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Θεοῦ μας νὰ εἶναι μὲ ὅλες μας, νὰ μᾶς ἐνδυναμώσῃ καὶ νὰ μᾶς βοηθῇ εἰς τὴν ζωὴν μας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἀγαπηταί μας,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ μας Συνδέσμου Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων μὲ χαρὰν ἐκυκλοφόρησε καὶ ἔθεσε στὰ χέρια σας τὸ 17ον τεῦχος τοῦ Περιοδικοῦ μας, τὸ 1ον τοῦ 1967, τὸ ὁποῖον εἶναι ὀλοκληρωτικὰ ἀφιερωμένον στὰ πρακτικὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πού ἔλαβε χώραν τὴν 21ην Νοεμβρίου 1966.

Μέσα στὸ περιεχόμενον του περιλαμβάνονται τὰ μεγάλα καὶ μικρότερα γεγονότα πού ἔζησαν αἱ Ἀδελφαί τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1966, ἐν μέτρῳ αἱ προσπάθειαι των ἐμπρὸς εἰς τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας συνήντησαν, σὰν ζωντανὸν Σῶμα, τί ἐπέτυχαν καὶ τί ἀπομένει διὰ νὰ γίνῃ (καὶ ἀπομένουν πολλά).

Ὅπως κάθε Ὄργανισμὸς κάμνει τὸν ἀπολογισμὸν του στὸ τέλος κάθε ἔτους καὶ ἐκθέτει τὸ πρόγραμμά του διὰ τὴν ἐπερχομένην χρονικὴν περίοδον, ἔτσι καὶ ἐμεῖς, ἢ κάθε μιά μας, θὰ πρέπει νὰ

σκεφθῆ τί θὰ ἤθελε νὰ ἀλλάξῃ πρὸς τὸ καλλίτερον κατὰ τὸ 1967.

Ἀπὸ κάθε μικρῆ σκέψι ἢ ὑπόδειξι μπορεῖ νὰ βγῆ μιὰ οὐσιώδης ἀλλαγὴ καὶ μιὰ μεγάλη πρόοδος.

Ὡς ἀρχὴν ἢ «Ἑλληνίς Ἀδελφὴ» θὰ ἐπρότεινε νὰ ἐγγραφοῦν ὅλες ἢ τουλάχιστον πολλὰς Ἀδελφές στὸν Σύνδεσμον, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν πραγματικὰ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν διοίκησίν του. Νὰ ὀργανωθοῦν Τμήματα Ἐπαρχιακὰ καὶ τὰ μέλη των, συσκεπτόμενα, νὰ ὑποβάλουν τὰς σκέψεις καὶ ὑποδείξεις των, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι πάντοτε ἀπολύτως ὀρθαὶ ἢ πραγματοποιήσιμοι.

Τὰ νειάτα νὰ δράσουν, καὶ κάτι καλὸ θὰ ἀποβῆ ἀπὸ τὴν δράσιν των.

Ἡ Σύνταξις μας μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» σᾶς εὐχεται καὶ πάλιν δύναμιν καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν.

Μὲ ἀγάπη

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΗΣ «ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΑΔΕΛΦΗΣ»

γειὸν τοῦ Ἀντιλεπρικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Νοσοκομείου Λοιμωδῶν Νόσων ἢ «Ἁγία Βαρβάρα». Ἐκεῖ καὶ ἐπτά συνεχῆ ἔτη προσέφερε τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας της ἀθόρυβα καὶ ἀποδοτικά, μὲ ἀνταμοιβὴν εἰς τὴν δύσκολη ἀποστολὴ της τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν καλῶν της ἀσθενῶν. Συνεχίζουσα τὴν δράσιν της εἰς τὸ αὐτὸ Νοσοκομεῖον ἢ Ἀδελφὴ Μοράρου, ἀνέλαβεν ἀκολούθως τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἀναπνευστικοῦ του Κέντρου ὡς, Προϊσταμένη Κλινικῆς Λοιμωδῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1964 ἐπεφορτίσθη μὲ τὰ καθήκοντα Βοηθοῦ Διευθυνούσης.

Ἡ Ἀδελφὴ Μοράρου ἀντεμετώπισε

πάντοτε μὲ μεγάλην γενναιοῦτητα τὰς δυσκολίας τοῦ τόσο ἐυγενοῦς ἔργου εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφοσιωθῆ, ἐπέδειξε δὲ ἐξαίρετον ψυχικὸν σθένος καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας της, μολοντί εἶχε πλήρη συνείδησιν τῆς βαρύτητός της.

Ἐῖθε ὁ Ὑψιστος νὰ εἰσακούσῃ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας πού ἀπηύθυναν εἰς τὴν ἐξαίρετον αὐτὴν Ἀδελφὴν ὅλοι ὅσοι ἐδέχθησαν τὰς στοργικὰς της φροντίδας, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐξέφρασαν τὰ αἰσθήματά των μαζὶ μὲ τοὺς ἰατροὺς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου καταθέτοντες ἄνθηνα στεφάνια εἰς τὸν νοπὸν της τάφον.